

Confusions periodístiques

Dll, 26/06/2017 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els partits polítics, els tribunals de justícia, els mitjans de comunicació... estan desprestigiats en l'opinió pública. En desconfiem. No obstant això, la generalització corre dos riscos evidents: posar-los tots al mateix sac i qüestionar en excés unes institucions necessàries en democràcia. No totes les persones són iguals, però totes aquestes institucions són imprescindibles. Els mitjans de comunicació, sigui per determinats periodistes, sigui per determinades empreses, sigui per uns i altres a la vegada, sovint evidencien unes mancances i un grau de manipulació altament preocupants. De vegades, he conegut alguns fets de primera mà i, quan els veig publicats, al·lucino. **Les confusions periodístiques, que dificulten l'apropament a la realitat i a la comprensió, són freqüents.** En destaco tres.

Primera, confondre informació i opinió. La primera es refereix a la realitat de manera objectiva. Anar a les dades de la notícia. L'opinió apunta al món subjectiu, a l'anàlisi de les dades o al que pensa la persona que escriu o que parla. Les dades objectives poden generar opinions diferents, fins i tot algunes d'oposades entre elles, segons qui les emet. Colar una opinió com si fos una dada objectiva distorsiona la comprensió i representa una amenaça a l'esperit reflexiu. Un periodista que ofereix dades permet que la persona destinatària de la seva informació pugui fer la seva pròpia anàlisi sense interferències manipuladores. Si el periodista dona la seva opinió, sense confondre-la amb la informació però basant-se en una descripció d'aquesta informació, afavoreix el diàleg i el pensament. **Risc: la desvinculació de la realitat.**

Segon, confondre fets i relats. Ve a ser una variant de la situació anterior, però amb uns matisos preocupants. Ja no es busca la veritat dels fets, sinó que es pretén produir un impacte als destinataris en una línia determinada. No es gasta temps a conèixer què ha passat, sinó a construir una bombolla mediàtica que s'imposi en la mentalitat pública. Aquí és on s'observen interessos extraperiodístics. Per què un mitjà concret s'acarnissa amb una persona o institució determinada de manera pràcticament obsessiva? Ni té relació amb els fets ni fets similars produïts per altres autors reben el mateix tracte. Hi ha gat amagat o intencions ocultes. **Risc: la desvinculació de la veritat.**

Tercer, confondre periodisme d'investigació amb periodisme de denúncia i amb periodisme de filtració. Una amalgama gens fàcil de desxifrar. Quan la denúncia no es basa en dades obtingudes per una investigació portada a terme amb rigor i prou contrastades, es converteix en una explosió descontrolada. La filtració de notícies falses, l'omissió de dades que silencia el periodista perquè no abonen la seva tesi, són pràctiques abominables. Hi ha treballs extraordinaris d'investigació. D'altres, fins i tot premiats endogàmicament, no tenen consistència, valor ni ètica periodística. **Risc: la desvinculació de les fonts fiables i contrastades.**